

KIRKKORAAMATTU 1933/1938

Väliotsikot

Raamattu sisältää Kirkkoraamattu 1933/1938:n tekstin. VT:ssa ja UT:ssa on käytetty tekstin joukossa väliotsikoita, jotka helpottavat asioiden löytämistä. Väliotsikoiden taustana on useita Raamatun saatesanoissa mainittuja lähteitä.

Esittelytekstit jokaisen kirjan alussa

Raamatun jokaisessa 66 kirjassa on alussa yhden sivun esittelyteksti karttoineen, jotka avaavat lyhyesti kunkin kirjan taustoja kirjoittajasta, ajankohdasta ja paikasta. Taustatiedoissa on usein viitattu Kartaston sivuihin, esim. K. 160–161. Esittelytekstin sivulta löydät myös tärkeitä aihealueita, jotka nousevat esiin kirjasta. Tekstin joukossa on tähän kirjaan liittyvät Raamatun paikat on esitetty tekstin joukossa sulkeissa, esim. (7:17).

860

Aamos

Kirjoittamisen ajanjakso

n. 765–754 eKr.

Kirjan taustatietoa

Kartta kirjan kirjoittamiseen liittyen

Kirjan perusajatuksia

Kirjan sanoman yhteenveto

Aam

Kirjoittaja: Kirjan kirjoittaja on lammaspaimen Aamos, joka oli kotoisin Juudan pienestä kaupungista Tekoasta, 10 km Beetlehemistä. Kirjoitusaika, -paikka ja tausta: Aamos kirjoitti Juudan kuningas Ussian ja Israelin kuningas Jerobeam II:n aikana. Jumala kutsui hänet laumansa keskeeltä ja sanoi: "Mene ja ennusta minun kansaini Israelia vastaan" (7:15). Aamoksen profeetan kutsumus alkoi kaksi vuotta ennen Israelin suurta maanjäristystä 760 eKr. Hän eli Hoosen kanssa samaan aikaan ja näki Israelin menestymisen taloudellisella ja valtiollisella tasolla (K. 160–161). Hänen tuomiojulistuksensa kohdistuu ympäröiviin kansoihin, kuten Damasko, Filistea, Tyttö, Edom, Ammon ja Moaab. Sen Israel hyväksyi, mutta kun hän julisti Beetelissä, että Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen omasta maastaan (7:17), ylipappi Amasja sanoi Jerobeam II:lle: "Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa ... ei maa kestä kaikkea, mitä hän puhuu ... sillä hän sanoo, että Jerobeam II kuolee miekkään, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastaan" (7:10–11). Amasja käski Aamoksen lähteä Juudan maahan ja sanoi: "Beetelissä älä ennusta enää, sillä se on kuninkaan pyhäkko ja valtakunnan temppeli" (7:12,13).

Perusajatuksia

Aamos julisti, että jumalanpalvelus oli ulkonaista: Jumalanpalvelus oli vain kuori, jonka sisällä rehotti kaikenlainen jumalattomuus. Kanaanilaiseen tapaan pyhäkössä harjoitettiin haureutta ja juoppoutta (2:7,8). Tempelin uhrilaisuudet olivat juominkoja, joihin myös naiset ottivat osaa (4:1). Siksi Herra sanoi: "Minä halveksin teidän juhlanne enkä mielisty teidän juhlatilaisuuksiinne ... vie pois minun edestäni virtteesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa" (5:21,23). Aamoksen tarkka, profeettallinen "näkö" (7:12) silmä näki, että kulttijumalanpalvelus oli täysin arvoton, koska se ei perustunut oikeuteen, vanhurskauteen eikä vilpittömään mieleen.

Epäoikeudenmukaisuus ja köyhien sorto rehotti: Yksi pahimmista oli oikeudenkäynnin kierous ... "he myyvät hurskaan rahasta" eli sen, jolla on oikeus puolellaan (2:6) ... "he vihaavat sitä, joka portissa oikeutta puoltaa, ja totuuden puhuja on heille kauhistus" (5:10) ... "te poljette vaivasta ja otatte häneltä viljaveroa" (5:11) ... "kuulkaa tämä, te jotka poljette köyhiä ja tahdotte tehdä lopun maan nöyryistä" (8:4) ... "he (Israel) eivät ymmärrä tehdä sitä, mikä oikein on ... he kokoaat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa" (3:10).

Jumala muurilla luotilanka kädessään: Koska Israel oli Jumalan valittu kansa (3:2), sen erikois-asema teki vastuun suuremmaksi, ja siksi sen keskuuteen lähetettiin profeettoja julistamaan Herran tahtoa (3:7). Koska kansa kuitenkin eli syntistä elämästä, Herra seisoi muurilla luotilanka kädessään ja sanoi: "Katsa, minä olen laskanut luotilangan kansani Israelin keskelle ... minä en enää mene säästään sen ohitse" (7:8).

Loppukaneetti: VT:n profeettojen varoittavien sanojen jälkeen he näkevät kuitenkin, että Jumala ei hylkää kansaansa vaan ottaa sen jälleen yhteyteensä: "Katsa, päivät tulevat, sanoo Herra ... jolloin minä lähetän nälän maahan ... en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän (8:11) ... kuitenkin en minä Jaakobin heimoa kokonaan hävitä, sanoo Herra (9:8) ... sillä katso, minä käsken seuloa Israelin heimoa kaikkien kansain seassa, niin kuin seulalla seulotaan (9:9) ... sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen mojan ja korjaan sen repeämät ja pystytän sen luhistumat, ja rakennan sen sellaiseksi kuin se oli muinaisina päivinä (9:11; Ap.t. 15:16) ... minä istutan heidät omaan maahansa, eikä heitä enää revitä pois maastansa, jonka minä olen heille antanut (9:15).

